

עפ"ג 66768-12-24 - פלוני נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

עפ"ג 66768-12-24

לפני: כבוד השופט דוד מינץ

המבקש: פלוני
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט
המחוזי מרכז-לוד (השופטים ח' טרבלסי, ע' דרויאן-
גמליאל ו-ה' רוזנברג שיינרט) מיום 17.11.2024 בתפח"ע 41059-08-22
ל' בכסלו התשפ"ה (31 דצמבר 2024)
תאריך הישיבה:
בשם המבקש:
בשם המשיבה: עו"ד פלג ינון

החלטה

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטים ח' טרבלסי, ע' דרויאן-גמליאל ו-ה' רוזנברג שיינרט) מיום 17.11.2024 בתפח"ע 41059-08-22, בו נגזרו על המבקש 33 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו; 18 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים עבירת מין; ופיצוי בסך של 75,000 ש"ח לנפגעת העבירה.

1. נגד המבקש, יליד שנת 1996, הוגש במהלך שנת 2022 כתב אישום המונה חמישה אישומים בגין עבירות מין שביצע בשתיים מבנות דודו. המבקש כפר במיוחס לו, והתקיימו ימי דיונים בהם נשמעו עדי תביעה. בהמשך לכך, לאחר משא ומתן שהתנהל עמו, המבקש הודה במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן. בתמצית שבתמצית, על פי המתואר בכתב האישום המתוקן, במהלך השנים 2011-2014 ובעת שהיה קטין, פגע המבקש מינית במספר הזדמנויות בבת דודתו הקטינה תוך שהוא

מזהיר אותה שלא תספר על כך לאיש. בגין כך, יוחסו למבקש עבירות של מעשים מגונים בקטינה מתחת לגיל 16; מעשי סדום בקטינה מתחת לגיל 16; ועבירה של מעשה מגונה בקטינה מתחת לגיל 14.

2. על רקע עובדות כתב האישום המתוקן המייחס למבקש את ביצוע העבירות בעת שהיה קטין כאמור, הורה בית המשפט על עריכת תסקיר טרם הכרעה בשאלת ההרשעה. בתסקיר מיום 23.6.2024 המליץ שירות המבחן על הפנייתו של המבקש לטיפול ייעודי לעברייני מין ועל דחיית הדיון בגזר דינו בחמישה חודשים על מנת שייערך תסקיר משלים לאחר הערכת צרכיו הטיפוליים. המשיבה התנגדה להמלצה, ובדיון שהתקיים ביום 30.6.2024 הורה בית המשפט על הגשת תסקיר אשר יכלול התייחסות משלימה לסוגיית ההרשעה ובו יינתנו המלצות סופיות מטעם שירות המבחן במקרה שבו יוחלט שלא לדחות את מועד מתן גזר הדין לצורך איתור מסלולי טיפול פוטנציאליים. בתסקיר המשלים הבהיר שירות המבחן כי אין ביכולתו לגבש המלצה טיפולית-שיקומית ללא דחייה משמעותית של הדיון. כמו כן, בעניין ההרשעה נטען כי חרף העובדה שהמבקש נעדר עבר פלילי וביצע את העבירות בעודו קטין, הוא איננו עומד בקריטריונים לביטול הרשעה. זאת, לאור חומרת העבירות שביצע; הסיכון הנשקף ממנו מכיוון שטרם השתלב בטיפול לצורך הפחתת סיכון; החשיבות בהרשעתו כגורם מרתיע; והעובדה שלא הצביע על נזק קונקרטי שעלול להיגרם לו כתוצאה מהרשעתו.

3. טיעונים לעונש נשמעו ביום 6.10.2024. אז נשמעו גם מספר עדים מטעם ההגנה, ובכללם נפגעת העבירה אשר הביעה את רצונה לשקם את מערכת היחסים המשפחתית וטענה כי אין רצונה שיושת על המבקש מאסר בפועל. לאחר שמיעת הטענות לעונש, ביום 17.11.2024 ניתן גזר הדין בו הוטלו עליו העונשים שפורטו לעיל.

4. מכאן לבקשת עיכוב ביצוע עונש המאסר שלפני, בה נטען כי סיכויי הערעור; חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות; והתנהגותו החיובית של המבקש במהלך המשפט מטים את הכף לעבר קבלת הבקשה. כן נטען כי יש לתת משקל לכך שמדובר במבקש נעדר עבר פלילי, נשוי ואב לשתי בנות, אשר ביצע את העבירות בהיותו קטין לפני זמן רב. בדיון שלפני, התנגדה המשיבה לבקשה. לטענתה, חלוף הזמן הרב ממועד ביצוע העבירות רובץ לרעתו של המבקש, שעה שבמהלכו לא השתלב בהליך טיפולי משמעותי. כן נטען, כי לאור חומרת העבירות בתיק זה, לא סביר שעונש המאסר יומר לעבודות שירות, ואף מטעם זה אין להיעתר לבקשה.

5. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה ולאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים בדיון שהתקיים לפני, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

למעט במקרים בהם מתקיימות נסיבות מיוחדות שיש בהן כדי לגבור על האינטרס הציבורי באכיפה

מיידית של גזר הדין, ברירת המחדל היא כי נאשם שהורשע ונגזר דינו יחל בריצוי עונשו באופן מידי (ע"פ 3783/24 דאוד נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (9.5.2024); ע"פ 5098/22 אבו מוסא נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (7.9.2022); ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000)). במקרה זה, לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות מיוחדות שיש בהן כדי לגבור על האינטרס הציבורי באכיפה מיידית של גזר הדין.

6. מבלי להתעלם מהעובדה שעברו הפלילי של המבקש נקי, הוא הורשע בביצוע עבירות מין חמורות ביותר בקטינה תוך - כפי שקבע בית המשפט בגזר דינו - שהוא מנצל את תמימותה, את הקושי שלה להתנגד לביצוע העבירות ואת קרבתה המשפחתית אליו. זאת, במספר הזדמנויות שונות אשר נפרשו על פני פרק זמן ממושך של מספר שנים. במקרים מעין אלו האינטרס הציבורי הוא ריצוי עונש המאסר באופן מידי (וראו: ע"פ 3080/24 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (12.5.2024); ע"פ 9209/12 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (29.1.2013); ע"פ 3619/14 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (26.5.2014)).

7. על האמור יש להוסיף, כי גם בטענת המבקש בעניין התנהגותו החיובית לאורך ההליך אין כדי להטות את הכף לעבר קבלת הבקשה, שעה שמהתסקיר המשלים עולה הסיכון הנשקף ממנו ונוכח העובדה שלא עבר הליך טיפולי משמעותי. כמו כן, אף כי השיקול שעניינו חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות הוא שיקול רלוונטי לעניין עיכוב ביצוע עונש מאסר (ראו למשל: ע"פ 5957/12 אוהב ציון נ' מדינת ישראל, פסקה 19 (2.1.2023); ע"פ 3475/23 אזולאי נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (11.5.2023); ע"פ 613/23 סלימאן נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (2.2.2023)), לא מצאתי כי במקרה זה יש בשיקול זה כדי להטות את הכף. בין היתר נוכח מאפייניהם של מקרים מעין אלו, שעניינם ביצוע עבירות מין בבת משפחה, כאשר אך טבעי הוא שיחלוף פרק זמן משמעותי ממועד ביצוע העבירות ועד מועד מתן גזר הדין, ודאי בשים לב לגילה הצעיר של נפגעת העבירה (והשוו: ע"פ 5167/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 32 (26.1.2023); ע"פ 9882/17 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 30 (16.4.2019)). גם אין בסיכוי הערעור, הנסוב כלפי חומרת העונש שנגזר, כדי להצדיק עיכוב ביצוע עונש מאסר במקרה זה. בהתחשב בחומרת העבירות ובטיבן, על פני הדברים ומבלי לקבוע מסמרות, הסיכוי שלא יושת על המבקש מאסר בפועל כלל אינו גבוה.

המבקש יתייצב לשאת בעונש המאסר בפועל שהוטל עליו ביום 7.2.2025 עד השעה 10:00 בימ"ר הדירים או במקום אחר על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 074-7831077 או 074-7831078.

ניתנה היום, ז' טבת תשפ"ה (07 ינואר 2025).

דוד מינץ
שופט